

8STE JAARGANG, NR. 134
8 MAART 2010

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 BOEKEN

6 PLATEN

Anne Chris, Sol 6, Brownies Colours,
 Dan Berglund's Tonbruket e.a.

10 CONCERTEN

Sokal/Brederode, Paul Berner Band,
 Joris Posthumus, Bart Wirtz e.a.

EN VERDER:

pag 19: New York Calling

pag 21: Trends in Bizz

pag 23: Rotterdamse Concerttips

JAZZFLITS 135

staat 5 april op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

ARIE VAN BRED A OVERLEDEN

In de nacht van 24 februari is jazz-promotor Arie van Breda in zijn huis in Leidschendam overleden. Hij was 76 jaar. Van Breda schreef onder meer het boek '100 jaar Jazz in Den Haag'.

Het vuistdikke boek (met als ondertitel 'Het New Orleans van de Lage Landen') verscheen rond de eeuwwisseling en was een uitvloeisel van het veertigjarig bestaan van de Haagse Jazz Club. Van Breda was jarenlang nauw bij deze club betrokken, onder meer als voorzitter. Arie van Breda beschikte over een enorme collectie jazzplaten, die hem goed van pas kwam als radiopresentator. Hij was als zodanig te horen bij de NCRV en bij de Leidse Muziek Centrale, een organisatie die programma's voor ziekenhuizen maakt. Ook presenteerde Arie van Breda tijdens festivals als het North Sea Jazz Festival (waar hij de hand schudde van onder anderen orkestleider Woody Herman, pianist Dave Brubeck, zangeres Sarah Vaughan en trompettist Dizzy Gillespie) en The Hague Jazz. Zijn passie voor jazz deelde hij ook via lezingen in het land. Hij sprak daarin over de jazz in het algemeen en over trompettist Louis Armstrong en orkestleider Duke Ellington in het bijzonder.

●
ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

VILLAGE VANGUARD VIERT 75STE VERJAARDAG

Met een optreden van saxofonist Joe Lovano en zijn Us Five heeft de New Yorkse jazzclub Village Vanguard op 22 februari het 75-jarig bestaan gevierd. De club is wereldwijd bekend, onder meer vanwege de ruim honderd albums die er werden opgenomen.

...vervolg linkerkolom pagina 2

CONCERTVERSLAG

FEESTELIJKE FREE JAZZ BIJ SUNNY MURRAY

Dat free jazz ook feestelijke en toegankelijke muziek kan opleveren bewees drummer Sunny Murray (foto) op 18 februari in het Bimhuis. De bijna uitgedoofde vlam van saxofonist Albert Ayler werd weer even op vol gezet door altist Charles Gayle, die in de traditie van Monk ook prachtig op de piano soleerde. Basist Juini Booth, die niet erg bekend is maar wel met veel groten uit de jazz speelde, zorgde ervoor dat de pulserende en polyritmische Murray met de onbelemmerd solerende Gayle tot een eenheid werd gesmeed. **Tekst en foto: Tom Beetz**

NIEUWS

VERVOLG VAN PAGINA 1

VILLAGE VANGUARD 75 JAAR

De Village Vanguard telt krap 125 zitplaatsen en is al 75 jaar op dezelfde plek gehuisvest (7th Avenue South). Wanneer de club precies is gestart, daarover verschillen de meningen. Oprichter Max Gordon noemde in zijn memoires 26 februari 1934 als startdatum. Maar de club had toen nog een andere vorm en was gevestigd op een andere plek. Een jaar later verhuisde de Vanguard naar het huidige adres en werd het een jazzclub. Gordon zelf noemt geen verhuisdatum. Op de website van de Village Vanguard wordt 23 februari 1935 aangehouden, maar de huidige bedrijfsleider Lorraine Gordon (de weduwe van de oprichter) denkt dat het 22 februari 1935 was. In de loop van de jaren speelden onder anderen saxofonist John Coltrane, bassist Charles Mingus en trompettist Miles Davis, pianist Bill Evans, saxofonist Sonny Rollins, trompettist Wynton Marsalis en toetsenist Joe Zawinul in de New Yorkse club. Ook is de club bekend vanwege de wekelijks optredens van het Thad Jones/Mel Lewis Jazz Orchestra, dat voortleeft in het Vanguard Jazz Orchestra.

Volgens drummer Paul Motian is 'the good sound' het geheim van de club, zo zegt hij op de website van de Amerikaanse omroep NPR. "Beautiful sound. You can hear everything. You hear yourself better. You hear the other musicians better. And it's totally acoustic." Pianist Robert Glasper zoekt het geheim meer in het bovennatuurlijke. "I feel like the spirits of a lot of the musicians who have passed away are still here", vertelt hij NPR. Lorraine Gordon blijft liever met beide benen op de grond. Het geheim schuilt in de muziek, zo tekende NPR uit haar mond op. "The Village Vanguard is not pretentious. It doesn't serve food. It doesn't take credit cards. It doesn't allow cell phones or cameras. It doesn't do a lot of things, but it does give good music."

CORRECTIE

op JazzFlits nummer 133

In JazzFlits 133 werd Erik Garrette als auteur van het 'In Memoriam Roger Guérin' genoemd. De naam van de auteur luidt echter **Erik Carrette** (C in plaats van G). Onze excuses aan de auteur voor deze slordigheid.

PODIA

Herbie Hancock eind 2008 in Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

HERBIE HANCOCK VIERT ZEVENTIGSTE VERJAARDAG OP NEW YORK JAZZ FESTIVAL

Toetsenist Herbie Hancock, die 12 april 70 jaar wordt, zal ter gelegenheid daarvan op 24 juni uitgebreid in de bloemetjes worden gezet. Dat gebeurt op de achtste dag van het CareFusion JazzFestival New York. Onder anderen trompettist Terence Blanchard, acteur Bill Cosby en saxofonist Wayne Shorter komen op het feest in Carnegie Hall.

Het herleefde JazzFestival New York duurt van 17 tot en met 26 juni. Totaal 45 concerten op twintig locaties staan op het programma. In Carnegie Hall treden ook trompettist Chris Botti, de bossanovameester Joao Gilberto en het trio van pianist Keith Jarrett op. Gratis concerten, onder meer in het Central Park, zijn er van de latinpianist Eddie Palmieri, het kwartet van pianist McCoy Tyner met saxofonist Ravi Coltrane, en de Stanley Clarke Band met pianiste Hiromi. Organisator George Wein heeft ook een speciale programmering voor jongeren gemaakt. Daar maken Darcy James Argue's Secret Society, Mostly Other People Do the Killing en de jazz/hiphopformatie Revive da Live deel van uit. (<http://www.nycjazzfestival.com/>)

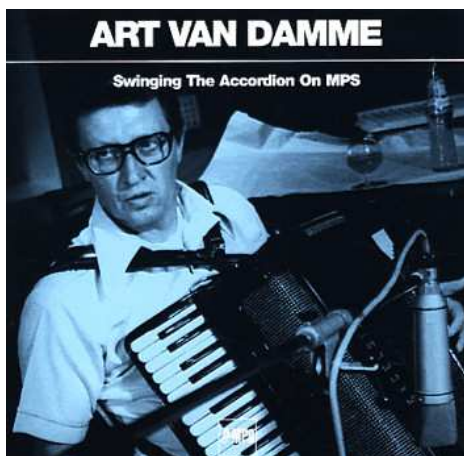
PRIJZEN

LINTJE VOOR OPRICHTERS LEIDS JAZZPODIUM

Thea Pieterse en Frank Elkhuisen, oprichters van het Leidse jazzpodium Hot House, zijn benoemd tot Lid van de Orde van Oranje-Nassau. Ze kregen hun lintje 13 februari tijdens een Hot House-concert van het Rembrandt Frerichs Kwartet in de Leidse Sociëteit De Burcht.

Hot House vierde in 2009 het 40-jarig bestaan en is daarmee een van de oudste podia van ons land. Het startte ooit op de zolder van studentenvereniging Augustinus, maar is inmiddels uitgegroeid tot een gerespecteerd regionaal podium. Legendarisch is het optreden van saxofonist Ben Webster met pianist Tete Montoliu in 1972. Daar is ook een plaat van gemaakt. Ook saxofonist Dexter Gordon, pianist Mal Waldron, gitarist Philip Catherine en tientallen vaderlandse jazzmusici traden in Leiden op. Verder organiseerde Thea Pieterse in samenwerking met de Streekmuziekschool masterclasses met bijvoorbeeld drummer John Engels en saxofonist Vincent Herring. Frank Elkhuisen is momenteel voorzitter van Hot House. Ook is hij betrokken bij de Leidse Jazzweek.

OVERLEDEN

Art van Damme, 15 februari (89)

Enthousiast geworden door de muziek van Benny Goodman, koos accordeonist Art van Damme in zijn tienerjaren voor de jazz. Zijn eerste engagement had hij in 1941 bij het orkest van Ben Bernie. Na de oorlog stapte Van Damme over naar NBC, waar hij tot 1960 voor onder meer 'The Dinah Shore Show' werkte. Ook had hij er zijn eigen 'Art van Damme Show', waarvan hij 130 afleveringen van een kwartier maakte. Van Damme was tevens een succesvol platenartiest (circa vijftig jazzalbums) en toerde niet alleen veel door de VS, maar was ook in Europa en Japan te beluisteren. De 'father of jazz accordion' overleed 15 februari in Californië aan een longontsteking.

Jamil Nasser, 13 februari (79)

Amerikaans bassist. Speelde in 1955 met BB King en was eind jaren vijftig lid van het Phineas Newborn Jr. Quartet. Nasser werkte op de plaat en de bühne met onder anderen de saxofonisten Lou Donaldson, Gene Ammons en John Coltrane, trompettist Donald Byrd, de pianisten Randy Weston, Red Garland en Al Haig, zangeres Anita O'Day en drummer Philly Joe Jones. In de jaren zestig was Nasser bassist in het trio van pianist Ahmad Jamal.

NIEUWS

Mulgrew Miller artist in residence

Pianist Mulgrew Miller is de eerste week van september 'artist in residence' tijdens het 31ste Detroit International Jazz Festival. Vorig jaar viel deze eer te beurt aan bassist John Clayton. Bassist Christian McBride kreeg de titel in 2008 en violiste Regina Carter in 2007.

OVERIG

KEVIN EUBANKS UIT TONIGHT SHOW BAND

Gitarist Kevin Eubanks is sinds 1 maart geen leider meer van de Tonight Show Band. De Tonight Show is iedere werkdag op de Amerikaanse televisiezender NBC te zien en wordt gepresenteerd door Jay Leno. Eubanks was sinds 1992 lid van het orkest.

Als leider van het orkest was Kevin Eubanks in 1995 de opvolger van saxofonist Branford Marsalis. Hij vertrekt omdat hij eens iets anders wil. De baan bij NBC is erg tijdrovend. Eubanks is weliswaar in de VS uitgegroeid tot een televisiepersoonlijkheid, maar had daardoor minder tijd voor de (internationale) podia. De Tonight Show Band bestaat sinds 1954 en heeft altijd gerenommeerde jazzmusici in de gelederen gehad, zoals trompettist Clark Terry, trombonist Urbie Green, trompettist Doc Severinsen, de drummers Ed Shaughnessy en Louie Bellson, pianist Kenny Kirkland, drummer Jeff 'Tain' Watts en trompettist Ernie Royal.

'AMERIKAANSE JAZZONDERWIJS BLOEIT ALS NOOIT TEVOREN'

Hoewel steeds minder Amerikanen jazzconcerten bezoeken en de verkoop van jazz-cd's terugloopt, bloeit het jazzonderwijs in de VS als nooit tevoren. Dat constateert journalist Hans Hielscher op 17 februari in een stuk op de website van het Duitse tijdschrift Der Spiegel. Als redenen noemt hij de onderlinge concurrentie tussen universiteiten en de strijd om het bestaan van musici.

Maar liefst 22 advertenties voor jazzopleidingen telde Hielscher in het januarinumnummer van DownBeat. 'Learn jazz by living in the heart of Greenwich Village' is de wervende tekst van de New School for Jazz and Contemporary Music. En op de University of Northern Colorado kun je de titel 'Doctor of Arts in Jazz Studies' verwerven. En heb je zin in een reisje naar Toscane, dan kun je daar een zomerschool van het Oberlin College krijgen. Hielscher telde in een 'Jazz Education Guide' op internet bijna 2.200 instituten met een jazzopleiding.

Niet de minste musici worden ingehuurd als docenten. Zo pikken de saxofonisten Benny Golson en Branford Marsalis, de trompettisten Clark Terry en Nicholas Payton, en zanger Jon Hendricks een graantje mee. Volgens Hielscher vloeit al die activiteit voort uit de concurrentiestrijd tussen universiteiten. Met grote musici als docent hopen ze meer studenten te trekken. En dat werkt, zegt hij, want de scholen floreren. Ook veel jonge Europese musici schrijven zich in voor de diverse opleidingen. Het jazzonderwijs bloeit naar de mening van de Duitse journalist ook als nooit tevoren, omdat musici tegenwoordig veel beter geschoold moeten zijn om te kunnen overleven. Zonder alle theorie- en praktijklessen komen ze niet meer aan de bak.

Of dat betere jazz oplevert, vraagt Hielscher zich af. Net als veel van de musici die zich hebben laten inhuren als leraar, voegt hij hieraan toe. "Tatsächlich beklagen gestandene Profis die "Verschulung" des Jazz - und reißen sich dennoch um Lehraufträge an Schulen und Universitäten." Ze kunnen echter niet anders, zegt Hielscher tot slot vergoelijkend: "De markt laat hun geen keus".

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Hein Van de Geyn stopt als bassist

Bassist Hein van de Geyn zet een punt achter zijn loopbaan als bassist en muziekleraar. Hij vertrekt na de zomer naar Zuid-Afrika om daar een band break-fast te beginnen. 'A new challenge, a new path', zo zegt hij op zijn website over deze stap. "I realized I want to live my life in a different place, on a different pace."

Standbeeld Eric Dolphy in Syracuse

Saxofonist Eric Dolphy krijgt een standbeeld in Syracuse (NY). Het bronzen beeld wordt 7 april onthuld op het Le Moyne College. De onthulling wordt omlijst met een praatje van Gunther Schuller en een live-uitvoering van Dolphy's album 'Out to Lunch'.

Hr-Bigband krijgt Preis der Deutschen Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de Preis der deutschen Schallplattenkritik 2010/1 toegekend aan de albums 'Money Jungle - Ellington reorchestrated' van de hr-Bigband, 'If (Blue) Then (Blue)' van het trio Heinz Sauer Trio en 'Chiaroscuro' van Ralph Towner & Paolo Fresu. De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten. Zij willen het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen attenderen.

Thelonious Monk International Jazz Competition voor vocalisten

De Thelonious Monk International Jazz Competition vindt dit jaar op 3 en 4 oktober in Washington plaats. Deze keer kunnen vocalisten zich inschrijven. De wedstrijd is een prestigieus internationaal concours, waarvan de winnaars in veel gevallen later nog van zich laten horen. Ieder jaar staat een ander instrument centraal. In de jury zitten gerenommeerde jazzmusici.

OVERIG VERVOLG

REINIER BAAS, LARS DIETRICH EN RUBEN SAMAMA NAAR FINALE DELOITTE JAZZ AWARD

Gitarist Reinier Baas, altsaxofonist Lars Dietrich en contrabassist Ruben Samama strijden 14 april in het Amsterdamse Bimhuis om de Deloitte Jazz Award 2010. Juryvoorzitter Bert Vuijsje maakte dit dinsdagavond 2 maart bekend na afloop van de voorronde in Toomler Theater in Amsterdam.

Aan de voorronden namen ook pianist Anne Guus Teerhuis en de saxofonisten Thijs van Milligen en Floriaan Wempe deel. De zes kandidaten traden op met het trio van bassist en voormalig winnaar Stefan Lievestro. Ze werden beoordeeld door een jury met behalve journalist Bert Vuijsje ook Benjamin Herman (musicus), Amanda Kuyper (muziekjournalist), Jan Menu (musicus, producer), Jacobien Tamsma (impresario) als leden. De winnaar van de Award krijgt een prijs van 20.000 euro. De andere finalisten ontvangen ieder 2.500 euro.

De Deloitte Jazz Award is de grootste Nederlandse aanmoedigingsprijs voor getalenteerde jazzmusici. De prijs wordt dit jaar voor de negende maal uitgereikt. Eerdere winnaars zijn onder anderen Stefan Lievestro (2005), Ben van Gelder (2007), Michal Vanoucek (2008) en Kaja Draksler (2009).

HAMBURGSE POLITIEK BUIGT ZICH OVER DE PLAATSELIJKE JAZZSCENE

Op initiatief van de SPD buigt de gemeenteraad van Hamburg zich deze maand over het jazzklimaat in de stad. De politieke partij heeft onder meer vragen gesteld over de zeer lage verdiensten van de musici en het gebrek aan belangstelling van de publieke omroep NDR voor de Hamburgse jazzscene.

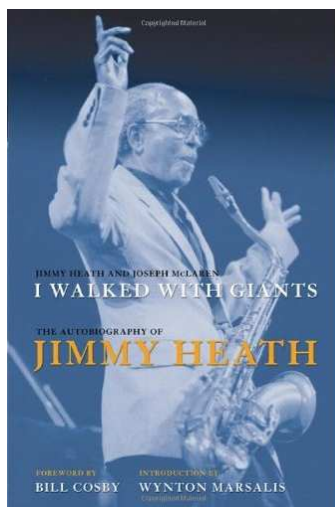
De oppositiepartij stelde in totaal 62 vragen. In een toelichting benadrukt de partij de waarde van de jazz voor de Hamburgse muzikscene, ook al is jazz muziek voor een kleine minderheid. Waar het jazzaanbod zo'n vijftien jaar geleden voornamelijk uit mainstream en oude stijl bestond, is nu steeds meer moderne experimentele muziek te horen.

Jaarlijks zijn er zo'n 1.200 jazzconcerten in Hamburg. De gages van de optredende musici zijn meestal gekoppeld aan de opbrengsten uit toegangsgelden. Daarvan krijgen ze ongeveer zeventig procent, wat zelfs bij een hoge opkomst vaak niet meer betekent dan veertig euro per musicus per optreden.

De SPD zet in de toelichting ook de publieke omroep NDR in de beklaagdenbank. Die besteedt volgens de partij veel te weinig aandacht aan de jazz in Hamburg. Musici verlaten daarom de stad of blijven slechts lokaal bekend. Al met al zijn de drempels voor jongeren die professioneel jazzmusicus willen worden erg hoog, zegt de SPD. De partij betreurt dat en vindt dat het stadsbestuur musici de helpende hand moet bieden. Voorbeelden van hoe dat moet, zijn volgens de Duitse partij met name in Scandinavië te vinden. Scandinavische musici timmeren internationaal aan de weg en dat is niet toevallig, meent de SPD. De sociaal-democraten wijzen op Noorwegen, waar de regering zogenoemde 'Rikskonsertene' subsidieert, maar ook buitenlandse tournees en cd-uitgaven van Noorse talenten. Als gevolg hiervan zijn Noorse musici op veel internationale festivals te gast en staat hun muziek op een hoog peil. Het stadsbestuur reageert deze maand op de 'Große Anfrage'.

JAZZ OP PAPIER

JIMMY HEATH: EEN AIMABELE MAN

Jimmy Heath and Joseph McLaren; forew.: Bill Cosby, introd.: Wynton Marsalis. I walked with giants : the autobiography of Jimmy Heath.

Philadelphia : Temple University Press, 2010.

XVIII, 322 pag. : ill.

ISBN 978-1-4399-0198-4 hardcover met stofomslag.

Prijs 29,75 euro

Jimmy Heath over zijn boek; klik hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=MXh8HQ23mh8>

"You can't be making no noise now. We got Bird on." Jimmy, die nog thuis woonde, had een paar vrienden uitgenodigd voor een etentje. Alvorens te beginnen had pa Heath een paar platen van Parker opgezet en maande aldus iedereen tot stilte. Milt Jackson was verbijsterd. Hij associeerde Jimmy's vader eerder met een ander tijdperk, Louis Armstrong of de Jimmie Lunceford band. De scène toont aan hoe het gezin voor de kinderen een stimulans was de muziek in te gaan. Alle drie zoons kozen voor het vak: Percy (1923-2005) als bassist, Jimmy (1926) als saxofonist, en laatkomer Albert, ook genaamd Tootie, (1935) als drummer. Van hen was Jimmy het ondernemendst: hij ontwikkelde zich als een gerespecteerd arrangeur, componist en docent. En van hem is nu net zijn autobiografie verschenen.

De muzikale achtergrond is die welke we van zovelen kennen: vader speelde klarinet in een marsband, moeder was lid van het kerkelijk zangkoor. Toen Jimmy zes was nam zij hem mee naar een concert van Duke Ellington. Nog geen twintig, formeerde hij al een bigband. Bij repetities thuis werd de huiskamer omgebouwd; de zestien man pasten er precies in. Arrangementen werden geschreven door Leroy Lovett, John Acea en Heath zelf, die met kunst en vliegwerk zich het arrangeren eigen maakte. Ook John Coltrane droeg er één bij. Op het verzoek of hij er meer wilde schrijven was zijn antwoord: "Jim, I ain't got no time to write no arrangements. I got to practice."

Er volgden platen met alle grote jongens in die tijd: Howard McGhee, Kenny Clarke, Dizzy Gillespie, J.J. Johnson en Miles Davis. De laatste nam in 1953 een van Jimmy's eerste composities op, C.T.A. Eindelijk is nu ook bekend waar die letters voor staan: het zijn de initialen van een kortstondig vriendinnetje, Connie Theresa Ang.

Op het persoonlijk vlak gaat het hem dan minder goed. Zijn vrouw verlaat hem – 'My piano player had taken my old lady' – en neemt zijn zoon James, de latere percussionist Mtume, mee. Hij raakt aan de drugs, handelt er zelfs in, wordt er ingeluisd door Buddy Arnold (van de Woody Herman-band) en moet voor vierenhalf jaar de petoet in. Daar schrijft hij enkele stukken, waarvan er vijf door Chet Baker en Art Pepper werden uitgevoerd op de plaat Playboys. Pas in 1959 heeft hij zijn zaakjes weer op orde en maakt hij voor Riverside een eerste serie goed ontvangen platen onder eigen naam. Hij gaat een langdurig huwelijk aan met Mona, vormt met een of beide broers de succesvolle Heath Brothers en het ene na het andere eerbetoen valt hem te beurt.

Heath schreef het allemaal op in een niet diepgravende, maar onderhoudende stijl. Op vele plaatsen worden punten nader uitgewerkt door getuigenissen van anderen. Het is de vraag of die alle op Jimmy's verzoek werden geschreven, want het weemt van de loftuitingen. Als die verder weinig toevoegen, ondergaan we die als onwelkome onderbrekingen, maar meestal ontkomen we er niet aan of we worden gesterkt in onze opinie over de musicus-auteur als een aimabele man met het hart op de juiste plaats. Op het muzikale vlak karakteriseert Frank Foster hem bondig als iemand met een 'no-nonsense straight-ahead modern bebop approach.' De familie van Cees Slinger zal het een genoegen zijn dat zowel Jimmy als Mona hun dankbaarheid tonen voor de gastvrijheid die zij in 1986 genoten toen Jimmy in ons land een medische behandeling moest ondergaan.

Jan J. Mulder

**LUCIEN DUBUIS TRIO
& MARC RIBOT**
Ultime Cosmos

Enja

Bekijk het trio en Marc Ribot; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=aj1QCnghIDA>

**HOLDSWORTH/PASQUA/HASLIP/
WACKERMAN**
Blues for Tony

MoonJune

(www.moonjune.com)

Beluister een track van de cd; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=faJM9qwVDgM>

CD-RECENSIES

Zo zal een contrabasklarinet zelden hebben geklonken. De leider van het Lucien Dubuis Trio laat het lage rietinstrument in het titelnummer knetteren of het een basgitaar is. Met de deur in huis vallen, noemen we dat. Het is echter maar één kant van de band, die verder uit basgitarist Roman Nowka en drummer Lionel Friedli bestaat. Want de Zwitsers kunnen stevig rocken (met een flinke scheut punk erin), maar net zo overtuigend subtiel spelen (met oog voor details), en met gevoel voor avontuur improviseren. In gitarist Marc Ribot hebben ze daarvoor op de cd 'Ultime Cosmos' de perfecte sparringpartner, want ook hij kan op al die terreinen even makkelijk uit de voeten. 'Bal les Masques!', bijvoorbeeld, lijkt zo weggelopen uit het repertoire van zijn Cubanos Postizos. De schijnbaar vriendelijke Cubaanse groove wordt voorzien van een lekker gemeen gitaartje, terwijl Dubuis gloedvol een melodie neerzet op zijn contrabasklarinet. Naast dit zware wapen heeft hij overigens ook nog een altsaxofoon tot zijn beschikking. Stilistisch betoont hij zich hierop een missing link tussen Thomas Chapin en John Zorn. Hij heeft de passie en de jubelende toon van de eerste, en het snelle schakelen en de gierende uithalen van de tweede. Al deze elementen worden met veel gevoel voor humor in elkaar geknutseld, en zorgen ervoor dat 'Ultime Cosmos' een perfecte balans tussen energie, intelligentie en humor bereikt. Daarmee zou het wel eens een van de leukste platen van 2010 kunnen blijken te zijn. Maar het jaar is nog lang. Als extraatje bevat het digipack een dvd met een door filmmaker Cyril Gfeller gemaakt verslag van een studiosessie van het viertal, doorsneden met ritmisch gemonteerde beelden, als een soort videoclip. Verder een aantal live-opnamen, en een miniportret van het trio, van dezelfde regisseur. Een dik uur extra, met ook weer veel leuke muziek.

Herman te Loo

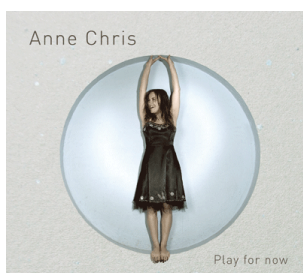
De Tony uit de titel 'Blues for Tony' is drummer Tony Williams. Hij is namelijk de verbindende factor tussen gitarist Allan Holdsworth en toetsenist Alan Pasqua. Zij speelden in de laatste bezetting van Lifetime van de legendarische drummer. En drie nummers van de plaat 'Believe It' van die groep ('Fred', 'Protocosmos' en 'Red Alert') horen ook tot het repertoire van het kwartet op deze dubbele live-cd. Als drummer koos Pasqua (de aanstichter van deze 'superband') Chad Wackerman, bekend van zijn werk in de late groepen van Frank Zappa. En basgitarist Jimmy Haslip kennen we natuurlijk van de Yellowjackets.

'Holdsworth, Pasqua, Haslip en Wackerman maken behoorlijk energieke jazz- en progrock die een echt bandgevoel uitdraagt, al heeft Wackerman af en toe wel erg de neiging zich te moeten bewijzen.'

Wie Holdsworth een beetje heeft gevolgd, kan nog een supergroep opnoemen waarin hij (zo'n dertig jaar geleden) te horen was: UK. Ook daarin zat een Zappa-connectie (toetsenist Eddy Jobson en drummer Terry Bozzio), en muzikaal heeft dit kwartet zeker wat van weg van die groep uit de jaren tachtig. Al klinken de heren hier even weinig Zappa-achtig als die eerdere superband. Wat ze wel maken, is behoorlijk energieke jazz- en progrock die een echt bandgevoel uitdraagt, al heeft Wackerman af en toe wel erg de neiging zich te moeten bewijzen.

Herman te Loo

ANNE CHRIS
Play for now
O Twenty Records

Bekijk video's van Anne Chris; klik hier: <http://www.annechris.nl>.

DAN BERGLUND'S TONBRUKET
Dan Berglund's Tonbruket
ACT

Bekijk Dan Berglund (als lid van E.S.T.):
<http://www.youtube.com/watch?v=KZW5ZwL0pKU>
Beluister Tonbruket; klik hier:
<http://www.myspace.com/tonbruket>

VERVOLG CD-RECENSIES

Zangeres Anne Chris heeft 'soul'. Ze weet in alle opzichten te overtuigen: in de wat meer funky getinte nummers, de ballads, maar ook in het meer jazzy repertoire. 'Play for now' is de titel van haar tweede album. Haar debuut 'Tomorrow is today' verscheen in 2004.

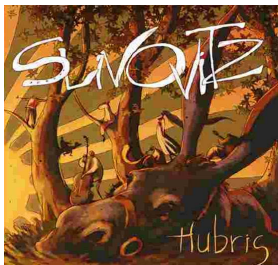
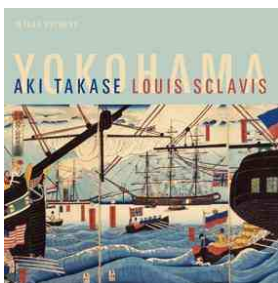
'Anne Chris heeft soul. Play for now is een uiterst muzikaal album geworden. Elk nummer schept een andere wereld. Je voelt de passie waarmee de cd is gemaakt.'

'Playful' kan je zowel haar composities noemen, als de wijze waarop ze die uitvoert. Typerend is de veelzijdige instrumentatie die Anne Chris op dit album voor die eigen composities koos. Mede daardoor en door de veelkleurige arrangementen is 'Play for now' een uiterst muzikaal album geworden. In elk nummer wordt een andere wereld geschapen. Ondanks die diversiteit en de verschillen in stijl en timbre, klinkt het album toch als geheel. 'Play for now' is als een kameleontische verschijning. Weldadig traag is de verschuiving van de decors die Anne Chris en haar medemusici omringen en die de speelvloer telkens opnieuw in een ander schijnsel laten oplichten. 'Play for now' klinkt fragiel als frêle ochtendschemering, expressief als uitgesproken daglicht en 'soulful' als bedachtzaam avondrood. Je voelt de passie waarmee dit album is gemaakt. En bij herhaald luisteren ontwaar je de zorgvuldigheid die uit zowel de muzikale benadering als uit de teksten spreekt. Teksten die getuigen van en aanspreken door de authentieke introspectie en het verhalende karakter. 'Play for now' is een innemend album, een collectie van schitterende verhaaltjes waarvan je zegt: vertel ze nog eens!

Frank Huser

De naam van bassist Dan Berglund zal voor lang of misschien wel altijd verbonden blijven aan E.S.T., het succesvolle trio van pianist Esbjörn Svensson, dat na diens overlijden in juni 2008 ophield te bestaan. Is 'Dan Berglund's Tonbruket' muzikaal een vervolg op E.S.T.? Ja en nee. Om met het laatste te beginnen, 'Tonbruket' (dat met 'toonfabriek' vertaald kan worden) is meer een caleidoscoop van stijlen en minder duidelijk onder jazz te voegen dan het werk van E.S.T. Het enigszins vage label 'alternative' is meer van toepassing. Elementen van rock, countryrock (vooral door het gebruik van lap- en pedalsteelgitaar) of misschien ook wel acid jazz voeren de boventoon. De muziek is soms ook wel te vergelijken met werk van bijvoorbeeld gitaristen als Bill Frisell en Frank Möbus. Waar Berglund de bas strijkt, neigt het zelfs naar klassieke kamermuziek. Hoe paradoxaal dat ook klinkt, juist die variatie als constant kenmerk geeft het album een homogene klank. 'Toonfabriek' is inderdaad een goede benadering en benaming en sluit in het experimentele karakter aan bij E.S.T., althans bij waar dit trio in de laatste uitgaven op uitkwam. Zowel in de instrumentatie, met elektrische instrumenten, als in de composities waarin sterke melodische lijnen ondersteund worden door geprononceerde ritmes. 'Tonbruket' is een intrigerende plaat die vanwege de diversiteit misschien niet meteen omarmd wordt maar wel veel fascinerende elementen bevat en Dan Berglund laat horen als muzikaal avontuurlijk ondernemer. Dat iets niet meteen in een vakje past, is ook een verdienste.

Frank Huser

SLIVOVITZ**Hubris****MoonJune**<http://www.moonjune.com>**Bekijk Slivovitz; klik hier:**<http://www.youtube.com/watch?v=TjfQ8LXEKP8>**AKI TAKASE/LOUIS SCLAVIS****Yokohama****Intakt****VERVOLG CD-RECENSIES**

Slivovitz is een van puimen gestookte eau de vie die op de Balkan erg populair is. Het Napolitaanse septet dat die naam draagt, heeft ook iets met eten en drinken, getuige titels als 'Caldo Bagno', 'Mangiare', 'Ne Carne' en 'Ne Pesce'. En de Balkan is ook nadrukkelijk aanwezig in het repertoire van de groep. Naast Afrikaanse muziek, funk en nog zo wat. Slivovitz is bepaald niet eenkennig en tapt uit een aantal muzikale vaatjes (om maar even in de metafoor te blijven hangen). Soms is er op 'Hubris' zelfs sprake van een zap-gedrag binnen één nummer.

'De Italianen overgieten hun eclectische brouwsel met een prettig gestoorde dosis humor, en plaatsen het in een jazz- en progrock-context.'

Een van hun muzikale helden is dan ook John Zorn, die ze eren in het openingsnummer, 'Zorn a Surriento', een Masada-achtig werkje, inclusief gierende saxofoonuithaal van Pietro Santangelo. De Italianen overgieten hun eclectische brouwsel met een prettig gestoorde dosis humor (waarbij het borreltje de geest misschien heeft helpen verruimen), en plaatsen het in een jazz- en progrock-context. Sterke troeven hebben ze daarin naast de genoemde saxofonist in violist Riccardo Villari en de heldere stem van Ludovica Manzo. En laten we vooral niet de smeulige melodieën vergeten (veelal van de hand van Santangelo en gitarist Marcello Giannini), want die blijven de hele dag in je hoofd hangen.

Herman te Loo

De Japanse pianiste Aki Takase heeft wel iets met basklarinetten. In haar woonplaats Berlijn speelt ze regelmatig met Rudi Mahall, en ooit had ze een duo met David Murray. Met de Fransman Louis Sclavis speelde ze voor het eerst als duo in 2006. In 2009 werden ze uitgenodigd door de Japanse havenstad Yokohama, ter gelegenheid van het 150-jarig bestaan van de haven aldaar. Vandaar de titel van deze cd. De opnames werden overigens na afloop van een Japanse tournee in Duitsland gemaakt. Blijkbaar had de tour het tweetal goed gedaan, want ze klinken subliem ingespeeld, en wervelen door muziek die varieert van doorgecomponeerd tot vrije geïmproviseerd, en alle tussenvormen. Soms wringt en knarst het, bijvoorbeeld als Takase het binnenwerk van de vleugel beroert en Sclavis de schrille kanten van zijn sopraansaxofoon opzoekt ('Kurofune').

'Ze wervelen door muziek die van doorgecomponeerd tot vrije geïmproviseerd varieert.'

Maar evenzogoed jubelen de melodieën uit de basklarinet, met als hoogtepunt het wonderschone 'Le Temps d'Après', een compositie van de rietblazer. 'Contre Contre' is weer heel jazzachtig (Dolphy!), terwijl het kamermuziekachtige 'Ligne de Flute' doet denken aan Messiaen. Zo blijven de verrassingen een uur lang komen, en ontdek je bij herbeluistering steeds weer nieuwe details in deze rijke muziek.

Herman te Loo

Wilt u een kosteloos abonnement op JazzFlits?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com met als onderwerp 'abonnement'. U ontvangt dan twintig keer per jaar bericht als de nieuwe JazzFlits op de website staat.

JOHN ZORN
Femina
Tzadik

VERVOLG CD-RECENSIES

In het huidige download-tijdperk is het een verademing zo'n smaakvolle cd-verpakking in handen te krijgen. John Zorn maakte voor zijn eigen label Tzadik het album 'Femina'. De rietblazer/componist bedoelt het als een 'tribute to women in art'. Het gehele album is gemaakt door vrouwen. Voor de volledigheid als eerste de musici: Jennifer Choi (viool), Okkyung Lee (cello), Carol Emanuel (harp), Sylvie Courvoisier (piano), Shayna Dunkelman (percussie), Ikue Mori (electronics) en ten slotte Laurie Anderson (spraak). In het cd-doosje zit een boekje van vijftig bladzijden met kunstfoto's van, uiteraard ook een vrouw, Kiki Smith. Zelfs de binnenkanten van het kartonnen hoesje zijn bedrukt met foto's en er zitten losse pastelkleurige kaartjes in. Daarop staan de meewerkende artiesten genoemd en ongeveer vijftig namen van kunstenaressen in allerlei disciplines. De enige man in het gezelschap is John Zorn zelf. Hij zorgde voor de composities en arrangementen en dirigeerde de dames langs zeer kronkelige wegen. Haarspeldbochten. Maar denk nu niet dat het hier gaat om lieflijke muziek, door en voor vrouwen. Zorn gebruikt zijn beproefde 'file card technique'. Op deze kaartjes staan fragmenten van Avant-gardistische composities. Zorn rangschikt ze zorgvuldig om daardoor een complete compositie samen te stellen. Het resultaat is ronduit extreem. Hij gaat net zo gemakkelijk van lieflijke harp, viool en belletjes naar een snoeihard hamerende piano met onheilspellende samples, soms is het beangstigend. Een andere keer kan een afgrijselijke hoge snijdende toon plaats maken voor een leuk melodietje. Deze fragmenten zijn zonder overgang aan elkaar gekoppeld en deze contrasten maken 'Femina' tot een lastige plaat. Maar toch ook meesterlijk. De cd is prachtig opgenomen en Zorn is een ongekende componist met een onwaarschijnlijk hoge productiviteit. Hij is een man van uitersten want hij maakt charmante filmmuziek maar ook stevige free-jazz. Het cd-hoesje was blijkbaar een kostbare aangelegenheid want er staan maar 35 minuten muziek op de cd. Voor de meeste luisteraars zal zelfs dit te veel zijn.

Peter J. Kortzen

SOL 6
Sol 6
Red Note

Eclectisch, zo kun je de muziek van het sextet Sol 6 op hun gelijknamige cd wel noemen. Neem nou 'Chanson Hollandaise', dat begint als een lied van Erik Satie, overloopt in een fragment van George Russells 'Ezzthetics', en onderweg van passend commentaar wordt voorzien door de bedenker, pianist Veryan Weston. Samen met de Nederlandse basgitarist Luc Ex vormt hij al jaren de kern van diverse, internationaal samengestelde groepen (zoals Room en 4 Walls), en nu dus weer in Sol 6. Toen de Nederlander nog bij The Ex speelde, was het volstrekt ondenkbaar dat een liedje zoals 'Close To You' (van The Carpenters) op het repertoire zou hebben gestaan. Maar het wordt nu wel tamelijk straight gezongen, zonder een idee van ironie of camp. En het is gewoon mooi... Verrassend. Tussen alle bedrijven door wordt er lustig vrij op los geïmproviseerd (zoals in de stukjes met de titels 'Miniature' en 'Brain Boilingly Obvious') of stevig gegrooved. Drummer Tony Buck weet bijvoorbeeld in 'And the World Might Bb After All' en 'Insecurity' goed de weg met de door Luc Ex geschreven stampnoten. Het laatste stuk dendert naar een onvermijdelijke climax, en sleurt onderweg de dames Mandy Drummond (altviool), Ingrid Laubrock (altsaxofoon) en Hannah Marshall (cello) mee.

Herman te Loo

BROWNIES COLOURS
Space for All
Mons Records
www.browniescolours.nl

VERVOLG CD-RECENSIES

Hij is al jaren een vaste kracht in de Duitse WDR Big Band. Dus om brood op de plank te krijgen hoefde trompettist Rob Bruyten met Brownies Colours de cd 'Space for All' niet op te nemen. Bruyten dook met Jens Neufang (saxen, klarinet, fluiten, Arabische blaasinstrumenten), Gero Körner (toetsen), Alexander Boerner (bas), Jeff Herr (drums) en gastmuzikant Afra Mussawisade (ethnische percussie) de studio in omdat het zo heerlijk is je eigen composities vast te leggen.

Een aantal schreef hij samen met Mark Pütz, van wie twee eigen stukken hun weg naar de plaat vonden. Ook Neufang tekende voor één track. 'Space for All' beslaat een breed spectrum. De basis vormt de jazz, maar het etiket wereldmuziek doet meer recht aan het kleurrijke, gevarieerde en oorspronkelijke geluid van het album.

De exotische instrumenten en het gebruik van elektronica tillen Brownies Colours ver uit boven het bereik van de geijkte jazz-groep. Toch is er wel degelijk sprake van geordendheid. De mannen nemen ruim de tijd voor het gros van de dertien titels, maar ontsporen nergens.

Na een avontuur in verre oorden is het aangenaam als luisteraar terug te keren bij het strakkere jazzwerk, waarbij de blazers elkaar vinden in innige harmonieën. Waarna de verfrissing toeslaat als de Arabische ritmiek meer nadruk krijgt. Bruyten had flinke ambities toen hij aan het project 'Space for All' begon. Hij verliest zich gelukkig niet in geëxalteerde 'kijk mij eens'-experimenten. Daarvoor is hij bij onze oosterburen te veel een teamplayer geworden.

Hans Invernizzi

Bojan Z heet eigenlijk Bojan Zulfikarpasic. Vandaar de afkorting. De in Belgrado geboren pianist is in 2009 in ons land geïntroduceerd door trompettist Eric Vloeimans. Samen maakten ze een korte tour van vijf concerten. Tijdens deze optredens toonde Bojan Z zijn 'roots' door in zijn spel steeds weer aan de Balkanmuziek te refereren.

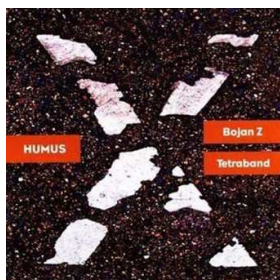
Wie denkt met 'Humus' een pure jazzplaat in huis te halen komt helaas bedrogen uit. Sommige stukken mondden uit in hardrock en Bojan maakt daarin heftig gebruik van elektronica. Soms is het absurdistisch, zonder gevoel voor schoonheid. Dit doet de prachtige muziek die hij op de Faziolo-vleugel speelt vervagen.

Op het album spelen de volgende musici mee: Josh Roseman (tb), Sebastian Rochford (d) en Ruth Goller (b). Roseman was onder anderen lid van The Skatelites, en Rochford en Goller maken deel uit van de Engelse jazz/punkband Acoustic Ladyland. De elektronische bas klinkt een beetje vaag op de achtergrond, het lijkt of Goller niet helemaal bij de les is maar toch stug en routinematig doorspeelt. De trombone van Roseman is op een positieve manier dominant. Hij draagt voor een groot deel de composities. En dan in de zesde track, 'Fuzzlija', zijn ze er eindelijk: Slavische invloeden. Dat Bojan Z een pianist met talent is staat vast. Maar het is jammer dat 'Humus' alle kanten uitgaat en geen homogeen karakter heeft. Misschien moet hij Eric Vloeimans nog eens vragen voor een paar mooie duetten.

Peter J. Kortens

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

BOJAN Z/TETRABAND
Humus
Emarcy

CONCERTVERSLAGEN

PAUL BERNER BAND

Bezetting:

Michael Moore (kl, as),
Peter Tiehuis (gt),
Ed Verhoeff (gt),
Paul Berner (b),
Hans van Oosterhout (dr).

Datum en plaats:

14 februari 2010,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

De Paul Berner Band heeft een vaste kern bestaande uit de gitaristen Peter Tiehuis en Ed Verhoeff, en contrabassist/leider Berner zelf. De ene keer voegt drummer Hans van Oosterhout zich bij de drie, de andere keer blazer Michael Moore. En soms doen ze alle twee mee. Dat was in Leeuwarden het geval. Daar stond dus een kwintet op het podium. Een kwintet dat de jazz vanuit verschillende invalshoeken benaderde. Dat was zowel voor de groep als het publiek interessant. Je kunt grofweg zeggen dat de meer melodische stukken bij Michael Moore hoorden en dat de stevige, meer bluesy stukken voor Hans van Oosterhout waren gereserveerd.

Paul Berner Band in Redbad (vlnr: E. Verhoeff, M. Moore, H. van Oosterhout, P. Berner en P. Tiehuis. (Foto: Jos Krabbe)

Michael Moore vervulde een hoofdrol in het nostalgisch gespeelde 'The World Like It Was'. In 'Bent Fender' werden we vergast op een pittig stukje Americana. Dat werd rockend en met veel bluesgevoel uitgevoerd. Ik ga nu niet alle stukken aflopen, maar wil nog wel even de 'Moore'-stukken 'Love Henry' en de Monty Alexander-compositie 'Trust' noemen. Ze werden meeslepend en bijna hallucinerend gespeeld. Bij 'Feeling Good' van J. B. Lenoir, hoorde ik een verre echo van Stephen Stills' 'Jet Set Sigh'. Die heeft het dus van bluesman Lenoir afgekeken. Hans van Oosterhout sloeg een genuanceerde partij slagwerk. Hij voegde zich naar Michael Moore, maar kwam, waar gewenst, ook lekker bluesy en rockend uit de hoek.

Bijzonder aan de Berner Band zijn de twee gitaristen. Peter Tiehuis bouwde zijn solo's geraffineerd op. Hij begeleidde veelal met gebroken akkoorden. Ed Verhoeff speelt begeleitend meer slaggitaar. Zijn spel kenmerkt zich door veel rust en zijn solo's zijn gelijkmatig. Bassist Paul Berner is als groepsleider natuurlijk de centrale man. Hij levert boeiende bijdragen en zijn aanpak is te vergelijken met die van Ed Verhoeff. Zonder sensatie en in een vloeiende stijl legt hij het fundament van zijn groep. Als leider zoekt Berner ook alle muziek uit. Hij is geboren in Californië en zijn muziekkeuze is daarom heel Amerikaans georiënteerd. Bij het laatste stuk voor de pauze, 'The Back Porch', kreeg ik heuse visioenen van J.J. Cale, gitaarspelend op zijn achterveranda, in zijn schommelstoel.

Mede door de ongebruikelijke samenstelling van de Paul Berner Band werd de luisteraars veel muzikale variatie voorgeschoteld. De groepsleden hadden alle ruimte om hun eigen inzichten te verkondigen. Dat leverde een mooi muzikaal panorama op.

Hessel Fluitman

HARRY SOKAL EN WOLFERT BREDERODE

Bezetting:

Harry Sokal (ss, ts),
Wolfert Brederode (p).

Datum en plaats:

27 februari 2010,
Bimhuis,
Amsterdam.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

BEDACHTZAME VERTELLINGEN

De Oostenrijkse saxofonist Harry Sokal zei het na het openingsnummer. Hij benoemde wat vanaf het eerste begin hoorbaar was en gedurende het concert bevestigd werd, het leidmotief voor de ontmoeting van deze twee musici: 'We blend together, we speak the same language'. Het samen kleuren, het spreken van dezelfde taal. Als een volmaakte melange van geuren, als een volkomen gave vermenging van twee talen die samen een nieuwe taal vormen. Een taal die voor iedereen verstaanbaar is en waarvan subtiliteit en balans in toon en structuur de bepalende kenmerken zijn. Zo'n taal werd op 27 februari in Het Bimhuis gesproken door pianist Wolfert Brederode, die met een zacht toucher poëtische patronen schetst als contouren van verstild leven, en door saxofonist Harry Sokal, die met levendige lijnen het perspectief en de gelaagdheid van het portret kleurt.

De Oostenrijkse saxofonist Harry Sokal. (Persfoto R. Rygalik)

Tegen de achtergrond van de glazen wand van het Bimhuis, deels bedekt door een purpergekleurd gordijn dat als een paneel de wereld van buiten ten dele bedekte, vertelden Sokal en Brederode hun fascinerende verhalen, composities van het nieuwe album 'Stories'. Vanuit gecomponeerde kaders ontstonden momenten van improvisatie. Juist daarin gaat het om luisteren naar elkaar, om invoelend vermogen en de capaciteit om in die momenten te creëren, om te laten ontstaan. Zonder altijd te weten wat er gaat gebeuren. Dat vereist oplettendheid en wederzijds vertrouwen. En vooral ruimte geven en het spelen met en binnen de ontstane ruimte. Een spel van expressiviteit en ingetogenheid, van dynamiek en harmonie. Sokal en Brederode bleken daarin meesters te zijn.

Frank Huser

Wilt u een kosteloos abonnement op JazzFlits?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com met als onderwerp 'abonnement'. U ontvangt dan twintig keer per jaar bericht als de nieuwe JazzFlits op de website staat.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

BENJAMIN HERMAN KWARTET

Bezetting:

Benjamin Herman (as),
Jesse van Ruller (gt),
Carlo de Wijs (Hammondorg),
Martijn Vink (dr).

Datum en plaats:

11 februari 2010,
Simplon,
Groningen.

'Jazz is een muzieksoort voor mannen op middelbare leeftijd.' Dat niets minder waar is, liet Benjamin Herman op donderdagavond 11 februari in een volledig uitverkocht Simplon zien. Simplon is een Gronings poppodium dat voor een jong publiek popmuziek programmeert. De gemiddelde leeftijd lag dan ook onder de 25.

Herman stond in Simplon met misschien wel zijn meest energieke kwartet. Het speelt in een jaren vijftig stijl en wordt voortgestuwd door de vette klanken van Carlo de Wijs' Hammondorgel. Concessies aan het poppubliek werden niet gedaan, behalve dan misschien met het popnummer 'Sunny', waarvoor Herman zich verontschuldigde met "het is dan wel een uitgekauwd nummer, maar speelt zo lekker." Een echte concessie was het echter ook weer niet, want van de 'ouderwetse' Hammond-sound werd in het geheel niet afgeweken. Maar Herman hoefde ook helemaal geen concessies te doen: het publiek vond het prachtig. De formatie werkte in hoog tempo een aantal funky nummers af. Tussen de nummers door gaf Herman tekst en uitleg. Het publiek zat niet helemaal te wachten op een verslag van de Afrikaanse avonturen van de New Cool Collective of de ode aan Jules Deelder, maar de muziek maakte voor hen alles meer dan goed.

Gitarist Jesse van Ruller, die niet voor niets in 1995 als eerste Europeaan de Thelonious Monk International Jazz Competition won, blonk uit in zijn bluesy solos. Drummer Martijn Vink begeleidde zoals het betaamt in deze stijl, mooi strak waarbij de vette bas van De Wijs' Hammond uitstekend tot uiting kwam. Die was wat mij betreft de held van de avond. Carlo de Wijs is een organist van internationaal niveau, die zo uit de jaren vijftig lijkt te zijn weggelopen.

De groep in zijn geheel stond als een huis. Een betere introductie in de vette energievolle Hammond-jazz had het jonge publiek zich niet kunnen wensen. Het is meer dan bewonderenswaardig dat Ben Herman dit soort podia opzoekt. Hij deed dat in Groningen overigens in het kader van het project Jazz on Stage. Dit initiatief van onder meer het Muziek Centrum Nederland, Jazz Impuls en Buma Cultuur, moet er voor zorgen dat jazz een vertrouwd genre wordt binnen het clubcircuit. De mannen van Benjamin Herman leverden in Simplon zonder meer een succesvolle bijdrage aan dat streven.

De toegift was Lou Donaldsons 'Alligator Boogaloo', waarin de band in een vette onmiskenbare '50-ish'-stijl de klassieke Hammond/altsax-combinatie voor de laatste keer eer aan deed. Bij het verlaten van de zaal vochten mensen om de posters van Benjamin Herman. Ongetwijfeld zal menig studentenhuis inmiddels met zijn beeltenis zijn opgesierd. En dat is meer dan terecht.

Bart Hollebrandse

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In **JAZZFLITS** zijn weblinks opgenomen naar bijvoorbeeld YouTube of websites van muzikanten. Als een klik op deze links niet tot de gewenste verbinding leidt, is dit mogelijk te wijten aan een verouderde versie van Acrobat Reader. Na installatie van de nieuwste versie 9 moet het probleem verholpen zijn. Een nieuwe kosteloze versie van Adobe Reader is te downloaden via onze website (onder aan de pagina) of de website van Adobe.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Door een fout deden we in de vorige JazzFlits maar gedeeltelijk verslag van het eerste concert in de Young VIPs Tournee 2010. Dat werd op 9 januari in het Bimhuis gegeven. Hieronder volgt alsnog een impressie van het optreden van Joris Posthumus.

JORIS POSTHUMUS QUARTET

Bezetting:

Joris Posthumus (as),
Jeroen van Vliet (p),
Jurriaan Dekker (cb),
Pascal Vermeer (dr).

Datum en plaats:

9 januari 2010,
Bimhuis,
Amsterdam.

Bekijk een deel van dit concert:

www.youtube.com/watch?v=GPA6d8AXDsk

Data Young VIPs On Tour 2010

20 mrt, Groningen, USVA,
27 mrt, Leiden, De Burcht,
8 apr, Alkmaar, Provadja,
30 mei, Terneuzen, Schelde Festival,
12 jun, Utrecht, SJU Jazzpodium,
9 okt, Soest, Jazzpodium Artishock,
15 okt, Woerden, Het Klooster,
17 okt, Hoorn, Huis Verloren,
23 okt, Rotterdam, Lantaren/Venster,
5 nov, Enschede, Jazzpodium de Tor.
(<http://youngvips.nl>)

GEDREVEN EN SPEELS

Joris Posthumus is een waarachtig 'homo ludens'. Een 'spelende mens' die zijn spel uiterst serieus neemt en het bijzonder gedreven vormgeeft. Onder aanvoering van deze getalenteerde alt-saxofonist is het Joris Posthumus Quartet als een spreekwoordelijk perpetuum mobile. Eenmaal in bedrijf levert de beweging de energie om diezelfde beweging oneindig voor te zetten. Posthumus is de bron van die beweging, die de energie niet alleen aan zijn kwartet geeft (en ontleent!) maar niet minder ook aan het enthousiaste publiek. Energieke tempowisselingen creëren een attractief en explosief decor. Daartegenover bieden ingetogen passages oases van beschouwing. Het is deze dynamiek in zijn spel zowel als in zijn composities, die Posthumus een enorme uitstraling geven. Speels en inventief. Vooral in de soli, die bij uitstek zijn artistieke metier lijken te zijn. Ergens in zijn brein zit vermoedelijk een grote jukebox met een scala aan melodieën waar hij zichtbaar gretig uit put.

Joris Posthumus. (Persfoto: Marijke Liebrechts)

Met eenzelfde gedrevenheid speelt zijn band daar adequaat op in. Jeroen van Vliet op piano contrasteert met zijn frêle en tegelijk frivole melodielijnen op schitterende wijze de soms grillige patronen van de brutale altsax. Jurriaan Dekker op contrabas paart doeltreffendheid aan speelsheid en ook Pascal Vermeer weet het metrum met lef en op aantrekkelijke wijze te verpakken. Kortom, een heerlijk feestje! Recent verscheen van Posthumus zijn cd-debuut 'The Abyss' (zie ook Jazzflits nr. 132).

Frank Huser

WIRTZ**Bezetting:**

Bart Wirtz (as),
 Jasper Soffers (p),
 Jeroen Vierdag (b),
 Hans van Oosterhout (dr).

Datum en plaats:

26 februari 2010,
 Lantaren/Venster,
 Rotterdam.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Na het aftellen was het kwartet van saxofonist Bart Wirtz direct op snelheid. Alsof ze al een tijdje bezig waren. Maar wat wil je ook met Jeroen Vierdag en Hans van Oosterhout in de gelederen? Deze ijzersterke ritmetandem hield de vaart er wel in! Pianist Jasper Soffers kroop gedurende het concert naar het hoge niveau van de rest en soleerde excellent. Veel stukken waren afkomstig van de cd 'Prologue', de debuut-cd van Wirtz. In up-tempo, maar ook in de ballads was er een mooie balans.

Jeroen Vierdag (bas) en Bart Wirtz (sax). (Foto: Joke Schot)

De gezichten van de musici stonden serieus en geconcentreerd, maar het was toch goed te merken dat ze er plezier in hadden. Het hoogtepunt was het titelstuk van de cd 'Prologue'. Drummer Van Oosterhout speelde daarin met zijn blote handen terwijl hij zijn stokken onder zijn oksel hield. Af en toe haalde hij die stokken tevoorschijn voor slechts twee klappen. Subtiel en geraffineerd varieerde hij rond de puls. De leider liet veel ruimte aan het trio door na zijn solo's naar achteren te lopen. Toch was zijn krachtige spel onderhoudend genoeg om juist bij de band te blijven en langer te spelen. Door de ervaren ritmetandem leek het concert geroutineerd, maar Bart Wirtz wist zijn publiek met zijn enthousiaste spel aangenaam te verpozen met een puik concert.

Peter J. Korten

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

REIN DE GRAAFF TRIO EN GASTEN

Bezetting:

Rein de Graaff (p),
Marius Beets (b),
Eric Ineke (dr),

Gasten:

Grant Stewart (ts),
John Ruocco (ts, kl),
Ferdinand Povel (ts),
Sjoerd Dijkhuizen (ts).

Datum en plaats:

25 februari 2010,
De Oosterpoort,
Groningen.

'Jazz uit de tijd van de jazz', aldus kondigde de leider Rein de Graaff zijn concert aan. Pianist De Graaff organiseert al ruim 25 jaar tournees, waarin hij met zijn trio vooral grote saxofonisten begeleidt. Deze keer engageerde De Graaff zelfs vier tenor-saxofonisten.

Grant Stewart. (Persfoto: John Abbott)

De meest opvallende van hen was ongetwijfeld Grant Stewart, een blazer in de stijl van Lester Young en Don Byas. Zelf claimt hij ook beïnvloed te zijn door John Coltrane en Sonny Rollins, al viel dat in de Oosterpoort wat minder duidelijk te horen. Stewart verkeerde in een perfect gezelschap met blazers in eenzelfde stijl: Ferdinand Povel en Sjoerd Dijkhuizen. 'Long-tall' Sjoerd Dijkhuizen is over de jaren uitgegroeid tot een sterke tenorsaxofonist. Hij beschikt over een mooi vol, ouderwets - in de positieve zin van het woord - geluid.

De vierde tenorist was John Ruocco, een uit Connecticut afkomstige rietblazer met een uitstekende staat van dienst. Hij speelde met grootheden als trompettist Dizzy Gillespie en saxofonist Joe Lovano. Ruocco had een geheel andere toon dan de overige blazers. De momenteel in Den Haag wonende Ruocco had voor de afwisseling ook zijn klarinet meegebracht. Die bleek hij uitmuntend te bespelen.

Experimenten zijn er bij dit soort concerten niet. Of was de toch wel wat rommelige mix van Davis' 'Half Nelson' en Damerons 'Ladybird' als zodanig bedoeld? De Graaff liet twee tenoren het ene nummer spelen en de andere twee het andere nummer. De heren speelden mooie uitvoeringen van 'Au Privave' en 'Cherokee'. Grant Stewart pakte vooral verrassend uit in 'Body and Soul', wat overigens ook voor de andere blazers geen 'Tenorman's Dilemma' bleek te zijn: ze wisten er allen iets moois van te maken.

Bart Hollebrandse

HOLLANDBIGBANDFRIESLAND

Bezetting:

Bigband Friesland,
Holland Bigband.

Naam en plaats:

28 februari 2010,
De Harmonie,
Leeuwarden.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

In februari 2009 overleed Bert Schipper. Hij was de baritonsaxofonist van Bigband Friesland en zo betrokken bij het orkest dat hij het al zijn aardse goederen naliet. Dat gaf de bigband de nodige financiële armslag. Onder meer om samen met de Holland Bigband op 28 februari een bijzonder concert te geven in De Harmonie in Leeuwarden. Uiteraard ter nagedachtenis aan Schipper.

De erfenis van Schipper maakte het ook mogelijk om een aantal compositieopdrachten te verstrekken. Steven Sluiter, Kurt Weiss en ook Rob Horsting schreven nieuwe composities voor de bigband. Die stukken geven het orkest een eigen identiteit. Maar ook zorgden ze voor zoveel nieuw elan, dat de orkestleden het aandurven om hun krachten te meten in een concours. Dat gaat gebeuren tijdens de Dutch Bigband Contest Enschede 2010, die in het Pinksterweekend plaatsvindt.

De Bigband Friesland bestaat al sinds 1975 en staat onder leiding van trombonist Arend Huisman. De Holland Bigband behoort tot de favoriete bigbands van de leden. Voorafgaand aan het dubbelconcert met dit orkest moest de Friese bigband enkele weken hard op nieuwe stukken oefenen. Voor een deel waren dat composities uit het repertoire van de bezoekende bigband. Maar de Friezen moesten ook hun eerste twee compositieopdrachten onder de knie zien te krijgen.

Waar Bigband Friesland bestaat uit overwegend amateurs - liefhebbers dus - is de in 2002 opgerichte Holland Bigband een professionele band met veel muzikanten die zelf ook groepen leiden. Het orkest heeft twee cd's op zijn naam staan. In 2007 kwam de cd 'Happy house' uit, met composities van leider/ trompettist Loet van der Lee, en vorig jaar zag het album 'Live' het licht. De bigband werkt sinds de oprichting aan een eigen muzikale signatuur. Van der Lee wil dat de band zich als 'een sterke persoonlijkheid' manifesteert. De deelnemende muzikanten moeten hun individuele muzikale kwaliteiten ten dienste van het collectief stellen, zodat de band een eenheid wordt. "Sterke muzikale individuen, maar wel met de neus dezelfde kant op", verduidelijkt Van der Lee. "Want alleen met een eigen gezicht heb je bestaansrecht in de Nederlandse jazzwereld." En daar werkt hij naar toe. Daarom ook speelt de Holland Bigband bijna uitsluitend eigen composities, die normaliter ook door mensen uit de eigen gelederen worden gearrangeerd.

[...vervolg op pagina 18](#)

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Bert van den Brink/Maria Markesini
 2. Maria Markesini/Bert van den Brink
- 18-03-10 - Theater De Poortery - Zaltbommel
 19-03-10 - Stadsgehoorzaal Kampen - Kampen
 20-03-10 - Theater Achterom - Hillversum
 22-04-10 - Cultuurcentrum Griffioen - Amstelveen
 25-04-10 - Odeon De Spiegel Theaters - Zwolle

1. Humphrey Campbell Kwartet
 2. Toon Roos Kwartet
- 10-03-10 - Concertgebouw - Amsterdam
 19-03-10 - Brabant House (Scala) - Helmond
 25-03-10 - Theater De Stoep - Spijkenisse
 27-03-10 - De Goudse Schouwburg - Gouda

1. Jesse van Ruller Trio
 2. Francien van Tuinen Kwartet
- 27-03-10 - Theater Sneek - Sneek

1. Trio Johnny & Mozes Rosenberg
 2. Rob van Bavel met Johnny Rosenberg
- 12-03-10 - De Meervaart - Amsterdam
 26-03-10 - De Doelen - Rotterdam
 23-04-10 - Tripodia - Katwijk

1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
 2. KeyJay@LAB & World Voices
- 16-04-10 - Centraal Museum - Utrecht
 24-04-10 - Cool Kunst en Cultuur
 Heerhugowaard

1. Piet Noordijk & Peter Beets
 2. The Beets Brothers met Piet Noordijk
- 12-03-10 - Schouwburg De Meerse - Hoofddorp
 18-03-10 - Schouwburg Venray - Venray
 01-04-10 - Deventer Schouwburg - Deventer

1. Mike del Ferro Trio
 2. Monica Akihari Kwartet
- 30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. State of Monc met 'Nu-Jazz'
 2. State of Monc & Ben van den Dungen
- 23-04-10 - Philharmonie - Haarlem

1. Trio Bert Lochs
 2. Lydia van Dam Kwartet
- 13-03-10 - Theater 't Voorhuys - Emmerloord
 20-03-10 - Theater Het Klooster - Woerden

1. 4BEAT6
 2. Ken Ard met 4BEAT6
- 17-04-10 - Theater De Purmaryn - Purmerend
 22-04-10 - Stadsgehoorzaal Leiden - Leiden

www.jazzimpuls.nl

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Een overvolle zaal wachtte de beide orkesten in Leeuwarden op. De aanwezigen kregen een herinneringsconcert te horen dat een groot succes mag worden genoemd. De eerste helft stond Bigband Friesland op het podium. Zij verzorgden een evenwichtige en zelfverzekerde set. Bij het eerste nummer kwam de Friese bigband nog wat onzeker over, maar bij het tweede stuk, 'Small Funk' van Loet van der Lee, zaten de muzikanten al beter in hun vel. Lekker gestimuleerd door de ritmesectie, klonk de blazerssectie zelfverzekerd. Daarna werd zonder al te veel ophef voor het eerst een nieuwe compositieopdracht uitgevoerd. Dat was 'Escape from F' van Steven Sluiter. Hij heeft een mooi opgebouwd stuk geschreven, dat met overgave door de band werd uitgevoerd. Een aanwinst voor het repertoire. Van de aan het Gronings conservatorium werkende Amerikaanse trompettist/componist Kurt Weiss was de compositie 'Hûs te keap' (Huis te koop). De ritmesectie vervulde daarin een prominente rol. Vooral de contrabas had een centrale functie. De ensembles van de secties werden fris en met zorg uitgevoerd. Dankzij een weekend flink werken aan de puntjes op de i, waren het geluid van de band en de uitvoering van de stukken perfect. De band klonk egaal en 'romig'.

De Holland Bigband met vooraan leider Loet van der Lee. (Persfoto)

De Holland Bigband speelde na de pauze. Dat deden ze met verve. De aan het conservatorium geschoolde muzikanten en door de wol geverfde solisten lieten een voor de Friese bigband bijna onbereikbaar niveau horen. Zo blijft er voor de liefhebbers een doel om na te streven. In het laatste stuk van de middag werden de Friese solisten nog eens opgetrommeld. Min of meer begeleid door de Holland Bigband mochten ze de middag uitblazen.

Hessel Fluitman

WWW.JAZZINHETGOOI.NL

Jazzliefhebbers op zoek naar informatie over jazz in Het Gooi kunnen goed terecht op <http://www.jazzinhetgooi.nl>. Op deze website staat onder meer een actuele concertagenda. Die bestrijkt Het Gooi in ruime zin, dus ook concerten in bijvoorbeeld Eemnes, Weesp en Loosdrecht zijn opgenomen. De website is nog in ontwikkeling en zal geleidelijk uitgebreid worden.

NEW YORK CALLING

CHRIS WASHBURNE: WITH A GLOBAL EAR

DOOR PAUL BLAIR

Who currently holds the record for longest-running weekly jazz gig in a New York club? It might well be trombonist Chris Washburne, who established the hard-driving Latin group called the SYOTOS Band in 1991 for an engagement at the Nuyorican Poets Café and has, for the past eighteen years, held down the Sunday evening slot at Smoke.

"Last night," he reports on the phone one Monday morning, "it was myself, Ole Mathisen playing saxophones and Barry Olsen on keyboards. Diego Lopez was our drummer. Christian Rivera was there on congas; and Armando Gola, whom you may already have heard with Gonzalo Rubalcaba, is our new bassist. Some weeks, it's John Walsh on trumpet instead of Ole. When we play at Smoke on Sundays, it's normally as a sextet. But when we travel, we're usually a seven-piece band."

The SYOTOS Band records for the Jazzheads label. Their most recent effort, 'Land Of Nod' features Bobby Sanabria and Chembo Corneil as guests. They'll be recording a fifth album soon.

Chris Washburne. (Foto: Lena Adasheva)

Another ongoing Washburne project is a trans-Atlantic cooperative called NYNDK that links him with musicians from Norway and Denmark. Norwegian saxist Mathisen was a founding member, along with his bassist brother Per and Danish pianist Soren Moller. The core group, in the company of several distinguished guest players, has already recorded three highly imaginative CDs, the most recent of which, 'The Hunting Of The Snark' (Jazzheads), has garnered particularly enthusiastic reviews. "I'd been playing at various venues in Europe since the 80s, usually as a single with backing by local rhythm sections – and was frustrated because I couldn't get bookings over there for SYOTOS. At this point, our group already had three CDs out plus loads of glowing reviews. 'Your group's too large to bring over,' they'd say, 'too expensive. And anyway, no one here likes Latin jazz.' So one time, I told a club owner in Copenhagen that I was thinking of putting together a group that included musicians

[...vervolg op pagina 20](#)

Paul Blair is a tourguide who leads jazz-focused walking tours in Manhattan and Brooklyn, New York. For details, visit his website: <http://www.SwingStreets.com>.

FESTIVALS

I'LL REMEMBER APRIL

Flagey, Brussel

22 en 23 april

(<http://www.flagey.be>)

Met: Youth Jazz Orchestra, Magic Malik Orchestra, Anouar Brahem en studenten van de pianoklas van Eric Legnini (lunch-concert).

NATIONAAL BIG BAND CONCOURS

Raadhuisplein, Hoofddorp

29 mei 2010

(<http://www.meerjazz.nl>)

In de veertiende editie van het Nationaal Big Band Concours (NBBC) strijden achttien bands in twee klassen om de hoogste eer.

Voor de **topklasse** zijn geselecteerd:

Far East Jazz Orchestra

Allotria Big Band

(winnaar topklasse 2009)

Jazzmania Big Band

Windmill Big Band

(winnaar eerste klasse 2009)

Amstel Big Band

Sonic Blast Big Band

En in de **eerste klasse** komen uit:

Swing Time Big Band

Big Band Blast!

Fraggle Jazz Orchestra

(nummer twee eerste klasse 2009)

Residence Big Band

Big Band Connection

Central Heat Big Band

Big Band Utrecht

All Times Big Band

Alkmaarse Big Band

New Manhattan Big Band

Big Band Almelo

Soul Rebels Big Band

In de beide klassen van het NBBC zijn een eerste prijs van 3.250 euro en een tweede prijs van 1.500 euro te winnen. De winnaar in de topklasse ontvangt bovendien de Dik Trom Wisseltrofee. 's Middags worden per podium twee solistenprijzen uitgereikt. De heren Rob van Bavel, Loet van der Lee, Erik van Lier, Sebastian Ohm, Leo van Oostrom en Kurt Weiss beoordelen de deelnemers dit jaar.

VERVOLG NEW YORK CALLING

from the U.S., Norway and Denmark. Immediately, he said, 'Well, which Saturday night would you like?' I mean, he hadn't even *heard* this proposed band yet! But as soon as I mentioned some local cats who were well known, he became very enthusiastic. I guess it's really a reflection of the way the scene over there has changed. They're a lot more introspective in terms of European players, instead of always looking toward the U.S. Another more personal benefit is that NYNDK allows me to work in a different style. Around New York, I'm known primarily as a Latin jazz guy. But I'm interested in lots of other approaches as well."

Washburne has a day job, too. He's a professor of ethnomusicology at Columbia University. His path to a doctorate in that field began in a somewhat curious fashion.

"Back in 1985, I spent two months in the central African country of Zambia. I'd been living in Italy at the time, playing and touring with a large pop band. Since I had a few summer months off, an uncle who was teaching at the university in Lusaka suggested that I come visit him. On a whim, I decided to go. Anyway, I'd been toying with the idea of studying world musics on a serious basis and he hooked me up with a local musicologist who urged me to do as much reading and listening as possible. Being there to study African drumming traditions was completely different from being cloistered in a library somewhere. All I had to do was step outside my door to see the music being played, hear it, smell it."

In addition to his teaching in the field of ethnomusicology, Washburne is founder and director of Columbia's jazz performance program, underway since 2003.

"Before signing on at Columbia," he recalls, "I'd been touring a lot behind Justin Timberlake and Marc Anthony and was growing tired of it all. So when the university recruited me, they asked me what else I'd like to do. I suggested that they start a jazz performance program. I mean, here's a world-famous institution located right in the middle of a neighborhood rich in jazz history and yet jazz has no official presence on the campus. OK, they said, what do you need to get started? Just a room with a piano, a drum set and amps for guitar and bass, I said, and they quickly provided those things, maybe just to humor me."

"During that first semester, we had just eight students and a single ensemble. But once the word got out, our program really began to grow, not necessarily because we were doing anything right but because we were located in New York and were able to attract any kid bright enough to get into an Ivy League school and also *really* wanted to become a jazz musician. Now we have 125 students, fourteen ensembles and twelve adjunct faculty who do all the teaching – private lessons and everything. The top ensembles are now playing professionally around town. No, we're not in competition with programs like the ones at Juilliard and Manhattan School of Music. In fact, most of our students aren't music majors. They're studying to become doctors, lawyers, scientists and business executives, even though many of them would probably prefer to become fulltime jazz players. I'm guessing that the majority of them will end up as very affluent jazz *lovers*. Maybe that's my little contribution the future health of the music."

Chris Washburne's SYOTOS Band plays at Smoke on Sunday evening, with sets beginning at 7:00, 9:00 and 10:30 PM.

FESTIVALS

SBS JAZZTIVAL

Provadja, Alkmaar
28 maart 2010

Met onder anderen: Tim Langedijk Trio, Chickens Jazz Egg, Burn Brigade, Marina Popova Trio, Amsterdam Jazz Sextet, Simone Honijk Kwartet en Akki Haak.

(<http://www.provadja.nl>)

De tweede editie van het Alkmaarse Jazztival neemt zondag 28 maart het hele gebouw Provadja in beslag. Het evenement start om 13.00 uur en duurt tot middernacht. De hal, het theatercafé, de theaterzaal en de filmzaal zijn plaats van handeling.

Dianne Reeves treedt op in Gronau.
(Persfoto)

22. JAZZFEST GRONAU

Gronau (over de grens bij Enschede)
23 april tot en met 2 mei 2010

Met onder anderen: Till Brönner, John McLaughlin, Dianne Reeves, China Moses, Lillian Boutté, Jazzanova, Susan Weinert Band en The Young Sinatras.

(<http://www.jazzfest.de>)

ACHTERGROND

TRENDS IN BIZZ

Het aantal verkochte platen is al lang geen maatstaf meer voor het succes van een artiest. Muziek haal je tegenwoordig van het internet. En in veruit de meeste gevallen gratis. De verhoudingen in de muziekbusiness wijzigen hierdoor in rap tempo. De traditionele partijen moeten de koek delen met allerlei nieuwe initiatieven. In het Muziek Centrum Nederland presenteerden drie jonge ondernemers 25 februari een aantal van die initiatieven. Als gasten van het Muziekcafé 'Trends in Bizz' vertelden ze iets over hun gloednieuwe online diensten.

Ard Boer van New Music Labs was vanuit Groningen naar Amsterdam gekomen. Zijn bedrijf wil artiesten helpen om via het internet hun naamsbekendheid te vergroten. De nieuwste dienst van New Music Labs heet **Tribe Monitor**. Tribe Monitor laat zien hoe goed een artiest het op internet doet.

Actief gebruik van internet is voor iedere artiest tegenwoordig een must. Hij of zij kan op verschillende manieren met zijn fans in contact komen: via een eigen website of via sociale netwerken als Hyves, Facebook, MySpace, iPhone, YouTube, Twitter et cetera. Robots van New Music Labs gaan elke vijftien minuten de sociale netwerken langs en registreren hoe vaak fans de artiest opzoeken, waar die fans wonen en of ze reacties achterlaten. Ook kan uit Tribe Monitor worden afgeleid hoeveel 'song-plays' en 'videoviews' er zijn geweest en op welk netwerk dat was. Uiteindelijk wordt alle informatie uitgedrukt in één getal, de social score. Dat geeft aan hoe een artiest het online doet.

De informatie uit de Tribe Monitor is bijvoorbeeld interessant voor artiesten die nog geen plaat hebben gemaakt, die weinig of nooit op de radio zijn te horen of die weinig platen via reguliere kanalen verkopen. Als zij een grote aanhang op internet hebben, kunnen zij desondanks voor boekers en programmeurs toch interessant genoeg zijn om ze te engageren. Gevestigde namen kunnen via Tribe Monitor zien wat het effect is van bijvoorbeeld een kort optreden bij De Wereld Draait Door of van andere acties. In de toekomst wil Tribe Monitor ook in beeld brengen hoeveel blogs er over een artiest zijn. Artiesten kunnen tegen betaling een Tribe Monitor-account krijgen en dan al hun te monitoren internetactiviteiten invoeren.

(<http://www.tribemonitor.com>).

Twones van Tim Heineke is iets geheel anders. Zijn programma richt zich op de muziekliefhebber en biedt de mogelijkheid om muziek op een website, bijvoorbeeld die van een blogger, te bookmarken (een bookmark of bladwijzer is een verwijzing naar een plek ergens op internet). Met **Twones** kun je zo een mp3-playlist naar je eigen smaak maken en die laten afspelen. Het is dus ook interessant voor jazzliefhebbers. De muziek wordt niet gedownload op de eigen computer. Of in de woorden van Twones: 'The web is our player and catalogue'. Volgens Heineke bieden honderdduizenden websites muziek aan. Niet alleen mp3-blogs, maar bijvoorbeeld ook sites van labels of artiesten. Twones pakt een track in een pagina en maakt daarvoor een specifieke url aan. Die wordt gebruikt voor de bookmark. Met Twones is het ook mogelijk om muziek te delen via bijvoorbeeld Twitter, Facebook of Last FM.

...vervolg op pagina 22

PRIJSVRAAG JAZZFLITS 133

Het Metropole Orkest verzorgt 20 maart een speciaal optreden in het World Forum Convention Centre in Den Haag. Met de speciale gasten trompettist Jon Faddis, trombonist Steve Turre en percussionist Giovanni Hidalgo wordt dan eer betoond aan trompettist Dizzy Gillespie. De eerder aangekondigde saxofonist James Moody heeft in verband met een operatie afgezegd.

In JazzFlits 133 hadden wij gratis kaartjes in de aanbieding voor de eerste twee lezers die het juiste antwoord wisten op de vraag:

Ook tijdens de komende editie van The Hague Jazz treedt het Metropole Orkest in het World Forum op. Welke trompettist van naam speelt dan mee?

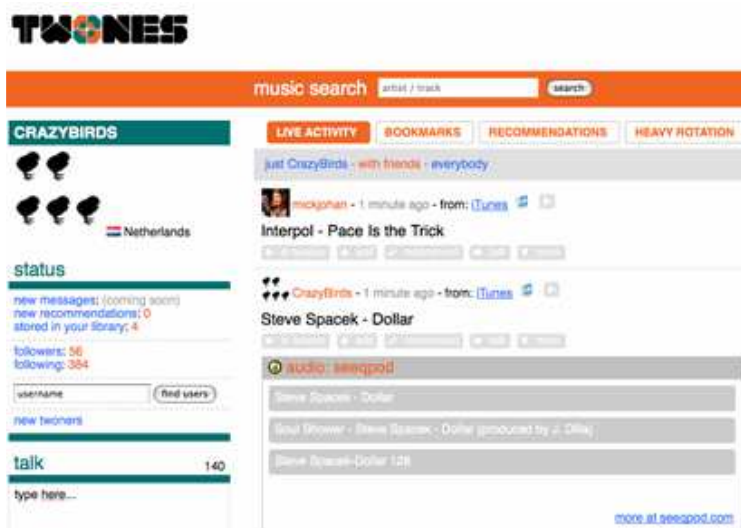
Het goede antwoord op deze vraag luidde **Wallace Roney** (en niet Jon Faddis zoals veel lezers dachten). Hij speelt op 12 juni op The Hague Jazz. Het antwoord was te vinden in een bericht op pagina 4 van JazzFlits 133. **Arie Kooy** uit Ammerstol en **Will Rovers** uit Naaldwijk gaven als eersten het goede antwoord. Zij krijgen ieder twee kaartjes.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel

• **Fluitman,** Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaiek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

VERVOLG ACHTERGROND

Een beeld van de website Twones.

Twones indexeert op dit moment zo'n zeventigduizend websites. Het programma is gratis te downloaden. Mogelijk komt er een betaalde versie voor 'heavy users'. Een professionele versie met data voor analyses zit in de planning. Doordat Twones de muziek niet zelf aanbiedt, zijn heffingen door auteursrechtenorganisatie Buma/Stemra niet aan de orde.

Bezoekers van het Muziekcafé zagen wel twee bedreigingen voor Twones: muziek staat soms maar even op een website, waardoor de bookmark na een tijdje niet meer werkt, en de geluidsterkte van de tracks op diverse websites is niet altijd hetzelfde. Dat kan bij het afspelen van een playlist wel eens hinderlijk zijn. (<http://www.twones.com/>)

Bij het initiatief Band on Demand staat de concertbezoeker centraal. Oprichter Levie Hofstee legde uit dat muzikkliefhebbers via zijn website hun favoriete muzikant kunnen laten optreden. Stel, je wilt saxofonist Marc Mommaas wel weer eens in Nederland horen. Je maakt dan een account aan op **Band on Demand** en brengt daar je wens tot uitdrukking. Er wordt vervolgens een digitale flyer gemaakt, waarmee mogelijk geïnteresseerden op je initiatief geattendeerd worden. Dat gebeurt via het eigen netwerk van Band on Demand, maar ook via sociale netwerken als Hyves en de mediapartners van de website. Vervolgens kunnen mensen zich aanmelden als potentiële bezoeker. Als er genoeg animo is, gaat Band on Demand de artiest en zijn of haar manager benaderen, en een locatie regelen. Het concert moet wel binnen zes tot acht weken kunnen plaatsvinden. Als alles in kunnen en kruiken is, krijgen alle geïnteresseerden een specimen-ticket toegestuurd, dat ze tegen betaling kunnen inwisselen voor een echt toegangskaartje.

Vooralsnog richt Band on Demand zich op popartiesten. Niet op artiesten die in uitverkochte stadions optreden, maar op musici die kleinschaliger opereren (underground en nieuwkomers). Vanwege die kleinschaligheid lijkt het concept zich ook goed voor jazz te lenen. De initiatiefnemer van het concert is uiteraard de speciale gast van de artiest.

(<http://bandondemand.com> (beta-versie))

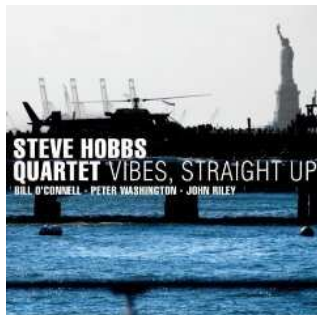
Hans van Eeden

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 1 maart 2010

1. **Steve Hobbs**
Vibes, Straight Up (Challenge)
2. **Ahmad Jamal**
A Quiet Time (Dreyfus)
3. **John Stein**
Raising The Roof (Whaling City)
35. **Tineke Postma**
The Traveller (Etcetera)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

NIEUWE JAZZBULLETIN IS UIT

Veel koper in Jazzbulletin 74. Om te beginnen dat van de trombone van Ilja Reijngoud. Hij wordt geïnterviewd door Leendert van der Valk. En dan de trombone van J.J. Johnson. Fred van Doorn wijdt er een beschouwing aan. Tenslotte komt de trompet van de op 24 september verleden jaar overleden Jerry van Rooyen ter sprake in een 'In Memoriam' van Simon Korteweg. Verder heeft hoofdredacteur Erik van den Berg het over namen die hij lang alleen van cd-hoezen kende. Mark Peeters miste in het boek over beeldend kunstenaar Ger van Elk diens bekende hoesontwerpen. Op zich kan dit kloppen, want Van Elk heeft ze 'nooit gezien als kunst. Die hoezen waren hoezen en de kunst was kunst.' JazzBulletin is een uitgave van Muziek Centrum Nederland. Als u JazzBulletin vier keer per jaar wilt ontvangen, stuur dan een e-mail naar mic@mcn.nl. (Bron: MCN)

r_c o o n t e r d a m i s p e s

van Peter J. Korten

MAART 2010

Op **12** maart zal de groep **Fidan** van zangeres Esra Dalfidan in De Doelen optreden. De Turk-Duitse zangeres combineert Oosterse volksliedjes met jazz. In de band zitten onder anderen pianist Franz von Chossy en klarinettist Tobias Klein.

Het **Rotterdam Jazz Orchestra** heeft Benjamin Herman als gastsolist tijdens een concert op **18** maart, ook in De Doelen. Ze spelen 'the music of Ornette Coleman'. Dat belooft een verrassend concept te zijn voor een ijzersterke big band.

In Lantaren-Venster speelt op **19** maart het **Sfjazz Collective**. Dit gezelschap bestaat uitsluitend uit grote namen. Let op: Mark Turner (s), Miguel Zenon (s), Avishai Cohen (tp), Robin Eubanks (tb), Stefon Harris (vibr), Edward Simon (p), Matt Penman (b) en Eric Harland (dr). Dat kan wel eens uitverkocht raken dus tijdig reserveren is gewenst!

In het WMDC wordt meestal wereldmuziek gespeeld. Vaak door jazzmusici. Het **Trio Eric Vaarzon Morel/ Jesse van Ruller / Martin Fondse** treden er de **25ste** op. Het programmaboekje zegt: 'dertig vingers en de schoonheid van de piano en de gitaar'. Dat moet iets moois worden.

Pianist **Franz von Chossy** heeft een nieuwe cd: 'Pendulum'. Zijn trio, met Clemens van der Veen (b) en Paul Wiltgen (dr) gaat stukken van dat album spelen op de **25ste** maart in Lantaren-Venster.

Tot slot twee ECM-artiesten op **27** maart in Lantaren-Venster: **Trygve Seim en Frode Haltli** op saxofoon en accordeon. Deze twee Noren spelen meestal met elkaar in een ensemble van tien personen maar nu komen ze samen met muziek van hun album 'Yeraz'. Ik ben heel benieuwd naar dit intieme concert.

VASSILIS TSABROPOULOS IN ROTTERDAM

Pianist Vassilis Tsabropoulos (links) en celliste Anja Lechner maakten in 2008 voor ECM het album 'Melos'. Samen met de Italiaanse percussionist U.T. Gandhi voerden ze 27 februari in het Rotterdamse Lantaren/Venster werk van deze plaat uit. Onze fotograaf Joke Schot legde het drietal in de kleedkamer op de gevoelige plaat vast.